

Asia: VN/8915/2024

Työ- ja elinkeinoministeriön lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle työnhakijan palveluprosessin ja työnvälityspalveluiden kehittämistä koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

Onko teillä yleistä lausuttavaa esityskokonaisuudesta?

Palveluprosessin kevennys on oikeansuuntainen, mutta ei kuitenkaan riittävä tuottaakseen tarpeeksi vaikuttavaa kevennystä palvelun tuottamiseen. Kuntaliiton ja Kuntien työllisyysasiantuntijoiden näkemys on, että palveluiden ja palveluprosessien liian yksityiskohtainen sääntely estää toiminnan järkevän kehittämisen. Lakisääteisyys sitoo resursseja ja ohjaa täyttämään lain vaatiman minimin.

1. Onko teillä yleistä lausuttavaa palveluprosessista?

Laissa on tarpeetonta säätää moniportaisesti työnhakijan palveluprosessista. Alkuhaastattelun lisäksi riittäisi säännös työnhakukeskustelusta, joka tulisi järjestää palvelutarpeen mukaan. Lisäksi alkuhaastattelussa, palvelutarpeen arvioinnissa ja työnhakuprofiilien laatimisessa tulisi hyödyntää tekoälyä ja eri rekistereitä, joihin on kerätty tietoa esim. opiskelusta (Opintie) ja aiemmista työsuhteista (työeläke).

Palvelutarpeen arviointiin liittyy muutos tulotietojärjestelmä 13 §:n 34 kohtaan, jossa säädetään kuntien oikeuksista saada tulorekisterin tietoja. Kohtaan on lisätty tiedonsaanti myös palvelutarpeen arviointiin, mikä on hyvä lisäys. Mainitun muutoksen yksityiskohtaiset perustelut puuttuvat kokonaan. Sen sijaan muutosta on perusteltu järjestämislain 114 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa. Perustelu varsin lyhyt ja jättää muutoksen tarkoituksen epäselväksi, sillä käyttöä kavennetaan 114 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa, joiden mukaan "Tietojen käsittelyoikeutetta tarvittaisiin käytännössä siihen, jos työvoimaviranomainen käyttäisi osana palvelutarpeen arviointia automaattista laskentatyökalua, joka hyödyntäisi työnhakijasta tulorekisteriin ilmoitettuja tietoja." Kuntaliitto pitää tällaista rajoitusta tarpeettomana.

2. Koetteko alkuhaastattelun järjestämisen määräajan pidentämisen viidestä arkipäivästä kymmeneen arkipäivään kannatettavana?

Kyllä - pidentäminen on kannatettavaa. Vuonna 2023 alkuhaastatteluista toteutui vain 24 % lain säätämässä viiden päivän määräajassa, mikä osoittaa, ettei alkuhaastatteluja ole pystytty tähänkään saakka pitämään säädetyssä ajassa. Vaikka tavoite kuitenkin on edelleen järjestää alkuhaastattelu viipymättä, antaa määräajan pidentämien työvoimaviranomaiselle joustavuutta erityisesti ruuhkatilanteissa järjestellä alkuhaastatteluja. Uusi määräaika mahdollistaa myös sen, että tulkkiväestöisesti asioiville asiakkaille pystytään entistä paremmin järjestämään alkuhaastattelu määräajan puitteissa.

(Huom! esityksessä viitattiin myös taulukkoon 3 (s.71), jota esityksessä ei ole.)

3. Onko täydentävien työnhakukeskustelujen perustuminen asiakkaiden palvelutarpeeseen mielestänne tarkoituksenmukaista?

Ensisijaisesti katsomme, ettei täydentävistä työnhakukeskusteluista eikä niiden lukumääristä olisi tarpeen säätää erikseen lainkaan, mikä tukisi myös norminpurkutavoitetta. Jatkossa asiakasta tavattaisiin asiakkaan palvelutarpeen mukaisesti.

On tärkeää, että työvoimaviranomainen voi harkita resurssiensa käytön tarkoituksenmukaisesti. Sen sijaan, että se järjestää määräajoin työnhakukeskusteluja jokaisen työttömäksi rekisteröityneen kanssa, se voi paremmin keskittyä asiakkaisiin, jotka parhaiten keskusteluista myös hyötyvät.

Lakiesitysluonnoksessa toki tuodaan esiin, että täydentävien työnhakukeskustelujen järjestäminen perustuu työnhakijan palvelutarpeeseen. Lakiesitysluonnoksen 36 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa (s. 88) viitataan kuitenkin esimerkkeinä työnhakukeskusteluista poikkeamiseen voimassa olevan lain 33 §:ssä säädettyihin mahdollisuuksiin poiketa. Jotka ovat käytännössä varsin suppeat ja koskevat hyvin rajattua työnhakijajoukkoa. Vaarana on, ettei todellista harkintavaltaa työnhakukeskustelujen järjestämiseen uskalleta käyttää.

4. Näettekö nykyisestä muistutuskäytännöstä luopumisen ja työnhaun voimassaolon päättyminen ensimmäisestä asioinnin laiminlyönnistä kannatettavana?

Muistutuskäytännöstä voidaan luopua esityksestä ilmi käyvin perustein. HE-luonnoksessa (s. 63) mainittu ennakkollinen muistutusjärjestelmä, vaikka siitä ei säädettäisikään laissa, olisi hyvä toiminnallisuus, joka ehkäisisi asiakkaiden tahattomia työnhaku- tai täydentävien työnhakukeskustelujen väliin jättämisistä.

Työnhaun voimassaoloa ei tulisi päättää - ainakaan kaikkien asiakkaiden kohdalla - heti ensimmäisen laiminlyönnin perusteella, vaan asiakkaalle tulisi antaa mahdollisuus korjata menettely ilman, että heti aiheutuu seuraamuksia. Erityisesti heikossa asemassa olevien työnhakijoiden asema, kuten vammaisten, maahanmuuttajien ja nuorten kohdalla, tilanne voisi olla kohtuuton, jos yksikin unohdus tai väärinymmärrys voisi katkaista työnhaun, mikä saattaa johtaa työttömyysturvan menetykseen. Olisi tärkeää arvioida, miksi asiakas ei kykene pitämään sovituista aikatauluista kiinni, miksi hän kieltäytyy tarjotusta palvelusta; selvítettävä onko asiakas oikeasti edes työkykyinen.

5. Koetteko työllistymissuunnitelmien sisältöjen määrittelyn olevan palveluprosessin toimivuuden kannalta oleellisia?

Yksityiskohtainen työllistymissuunnitelman sisältöjen määrittely ei ole tarpeen. Työllistymissuunnitelmia tehdään siksi, että ne edistäisivät työnhakija-asiakkaiden työllistymistä ja asiakkaiden tilanteet vaihtelevat merkittävästi. Työvoimaviranomaisella tulisi olla mahdollisuus huomioida suunnitelmissa laajemmin koko kuntaekosysteemin tarjoamat palvelut. Liian yksityiskohtainen sisältömäärittely ei ole norminkevennystä.

6. Koetteko asiakkaiden palveluprosessiin sisältyvien asiakastapaamisten sisältöjen määrittelyn olevan palveluprosessin toimivuuden kannalta oleellisia?

kts ed.

1. Onko teillä yleistä lausuttavaa työnhakuvelvollisuutta koskevista muutoksista?

Muutokset vaikuttavat pääosin tarkoituksenmukaiselta. Harkintavalta työnhakuvelvoitteiden asettamisessa ja hakuvelvoitteen määrästä tulisi olla työvoimaviranomaisella.

2. Näettekö, että alennetun työnhakuvelvollisuuden asettamisen yhteydessä arvioitavissa seikoissa on huomioitu oleelliset tekijät?

Huomioitavat seikat vaikuttavat asianmukaisilta.

3. Tukeeko työnhakuvelvollisuutta koskevan sääntelyn yksinkertaistaminen ja tietyistä poikkeuksista luopuminen työnhakuvelvollisuuden tarkoituksenmukaista asettamista?

Selkeyttää sääntelyä.

4. Työnhakuvelvollisuuteen ehdotettavat muutokset tuovat tietyt asiakasryhmät (esim. osa-aikatyössä olevat sekä henkilöt, joilla on tiedossa myönteinen muutos työnhaun tilanteeseen) yleisen työnhakuvelvollisuuden alentamisen kriteerien piiriin. Näettekö tämän kannatettavana?

Yksittäistapauksissa työnhakuvelvollisuuden asettaminen täysimääräisesti esim. osa-aikatyötä tekeville, palkkatukityössä oleville ym. voi olla ankara vaatimus. Haasteena suhdanteet ja työpaikkojen vähäinen määrä.

Iso asia on Työmarkkinatorin uskottava maine työnvälityksessä, jos asiakkaat hakevat työpaikkoja, johon heillä ei ole kompetenssia ja henkilöt hakevat työpaikkoja vain täyttääkseen velvoitteen.

1. Onko teillä yleistä lausuttavaa työtärjouksiin tehtävistä muutoksista?

-

2. Tukeeko työtärjouksiin heti työnhaun alusta alkaen ehdotettava velvoittavuus työllistymistä ja työtärjousmenettelyn tarkoituksenmukaista toimeenpanoa?

On kannatettavaa, että työtärjoukset ovat pelkästään velvoittavia työttömyyden alusta lähtien. Jako ei-velvoittaviin ja velvoittaviin voi aiheuttaa asiakkaassa epätietoisuutta kummasta työtärjouksesta on kyse.

Jos työtarjouksista jatkossa tulee velvoittavia, tulisi työtarjousta koskevalla työhakemuksella pystyä täyttämään asettuja työnhakuvelvollisuuksia. Tämä tukisi myös asiakkaiden yhdenvertaista kohtelua. Olisi epätasapuolista, jos joillakin hakijoilla 4 hakemusta kuukaudessa täyttää työnhakuvelvoitteen, mutta työtarjouksia ei olisi lainkaan. Mutta joillakin asiakkailla työnhakuvelvoitteen lisäksi tulisi hakea työvoimaviranomaisen työtarjouksia. Näin kertautuva työnhakuvelvoite ei palvele järjestelmää ja voi pahimmillaan johtaa siihen, ettei työpaikkoja enää julkaista työmarkkinatorilla, koska niihin tulee liian paljon hakemuksia, joiden tarkoitus on vain täyttää työnhakuvelvoite.

3. Selkeyttääkö työtarjouksiin ehdotetut muutokset kokonaisuutena työtarjouksia koskevaa sääntelyä?

Sinänsä se, että työtajoukset ovat joko velvoittavia tai ei-velvoittavia, selkeyttää sääntelyä. Ks. Kuitenkin edelliseen kohtaan annettu vastaus.

1. Onko teillä lausuttavaa työnhakijalle tai työvoimaviranomaiselle ehdotetusta velvollisuudesta työnhakuprofiilin laatimiseen ja julkaisemiseen palvelualustalla?

Työnhakuprofiilien julkaiseminen on lähtökohtaisesti kannatettavaa. Profiilien julkaisu pitää kuitenkin olla mahdollisimman pitkälle automatisoitua. Kun otetaan huomioon profiilien julkaisun arvioitu työllisyysvaikutus 1 250-2 500 lisätyöllistä, ei 200 000-300 000 työttömän velvoittamista julkaisemaan profiili voida pitää täysin suhteellisuusperiaatteen mukaisena. Missään tapauksessa julkaisematta jättäminen ei saa olla este työnhaun vireille saamiseen.

Kuntaliitto vastustaa sitä, että kunnille/ työvoimaviranomaisille asetettaisiin uusi tehtävä eli viimesijainen velvollisuus profiilin laatimiseen ja julkaisuun, jos henkilö ei itse sitä tee. Tämä vaatii resursseja, joita ehdotuksessa ei olla lisäämässä. Toisin, kuin esityksessä arvioidaan, tehtävä ei ole aivan pieni, vaan aikaa profiilien laatimiseen, tarkastamiseen ja julkaisemiseen kuluu merkittävästi enemmän, kuin esityksessä laskettu 10 min. Näin siitäkin huolimatta, että profiili muokkautuisi automatiikalla, jonka asiakas tai työvoimaviranomainen voisi julkaista. Käytännössä työvoimaviranomaisen tulisi aina vähintään tarkastaa sisältö ja tämä vie väistämättä työaikaa eikä ole käytännössä niin vaivatonta, kuin esitys antaa ymmärtää.

Mikäli tällainen uusi tehtävä kunnille säädetään, tulee tehtävään varata riittävä rahoitus.

2. Onko teillä lausuttavaa työnhakijoiden työnhakuprofiilissa olevien henkilötietojen (koulutus, työkokemus, muu osaaminen ja työtoiveet) julkaisemisvelvollisuudesta ehdotetussa muodossa julkisena tietopalveluna?

Profiilien julkaisun on arvioitu kasvattavan työllisyyttä 1250-2500 lisätyöllisellä, mikä ei kuulosta kovin paljolta, kun otetaan huomioon työttömien määrä. Näin ollen julkaisun työmääräkään ei saa muodostua kovin mittavaksi. Esimerkiksi jo nyt vapaaehtoisesti työnhakuprofiilia täyttävien tietoihin tulisi nousta rajapintojen kautta koulutustiedot Koulutusportista ja työhistoriatiedot ETK:sta. Profiilissa tulisi käyttää jo olemassa olevia tietoja asiakkaan itsensä hyväksi.

Esityksessä pitää vielä selventää, missä laajuudessa julkaistavat tiedot ovat henkilötietoja ja miltä osin eivät ja millaisia riskejä muutokseen voi liittyä. Esitys ei ole myöskään johdonmukainen siltä osin, onko kyseessä profilointi ja automaattinen henkilötietojen käsittely. Kyseessä ei ole hallintolain

tarkoittamasta automaattisesta päätöksenteosta, mutta kyseisen menettelyn suhdetta tekoälyasetukseen on tarpeen selvittää.

3. Onko teillä lausuttavaa työnhakuprofiilien tietovarantoa koskevista muutoksista?

-

4. Onko teillä muuta lausuttavaa palvelualustaa tai työnhakuprofiileja koskeviin muutoksiin?

Henkilötietojen suoja on syytä selvittää vielä tarkemmin. vrt Oikeuskanslerin lausunto

1. Onko teillä lausuttavaa koulutusta vailla olevia nuoria koskevista muutoksista? Erityisesti Opetushallitusta ja Jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskusta pyydetään muun ohella arvioimaan esitettyjen muutosten kohderyhmien suuruutta, koska työ- ja elinkeinoministeriöllä ei ole ollut käytettävissään tähän tarvittavia tilastotietoja.

Kannatettavana voidaan pitää muutosta, jonka mukaan nuori voisi täyttää koulutukseen hakeutumisvelvollisuuden hakemalla työhön ja itsenäiseen elämään valmentavaan (TELMA) tai muuhun sopivaan, yhdessä työllisyyspalveluiden kanssa sovittuun koulutukseen. Lisäksi kannatamme myös sitä, että työllistymissuunnitelmassa tai sitä korvaavassa suunnitelmassa olisi nykyistä laajemmin mahdollista sopia muuhun kuin tutkintotavoitteiseen koulutukseen hakemisesta sekä pääsäännöstä poikkeavasta opiskelupaikkojen hakemisen tarkasteluajankohdasta.

2. Onko teillä lausuttavaa työttömyysturvaseuraamuksia koskevista muutoksista?

Osa-aikatyössä olevien työnhakijoiden työttömyysturvan heikentäminen voidaan pitää kohtuuttomana (laskelmat tulevista karensseista ja työssäolovelvoitteista). Erityisesti, kun otetaan huomioon, että aiemmilla lainsäädäntömuutoksilla on jo toimeenpantu työttömyysturvan ns. suojaosan poisto, joka oli merkittävä heikennys osa-aikaisten työntekijöiden tilanteeseen. Joillakin toimialoilla (esim. Kaupan ja ravintola-alalla) osa-aikaisten työntekijöiden käyttäminen on käytännössä koko toiminnan edellytys.

Osa-aikaisia työntekijöitä koskevat muutokset koskevat merkittävällä tavalla myös nuoria. Nuoria kohdellaan kohtuuttoman eriarvoisesti jo tällä hetkellä lainsäädännössä. Esimerkiksi se, että armeija ei kerrytä työssäoloahtoa, vaikka se on nuoren velvollisuus.

Työnhakijalla voi käytännössä olla erittäin vaikeaa ottaa vastaan osa-aikaisia työsuhteita ja samalla pyrkiä lisäämään työtuntiansa määrää. Tyypillisesti osa-aikatyössä työvuorot ovat työntekijän tiedossa kahden tai kolmen viikon sykleissä. Toinen osa-aikatyö voi rajoittaa toisen osa-aikatyön saamista tai yhteensovittaa työsuhteita toimiviksi.

On huomattava, että monet osa-aikatyötä tekevät ovat myös nuoria.

3. Onko teillä lausuttavaa muista työttömyysturvamuutoksista?

-

1. Onko teillä lausuttavaa työllisyysvaikutusarvioihin?

HE-luonnoksessa (s. 68) on ehdotettujen muutosten työllisyysvaikutukset - 3 250 - 2700. Työllisyysvaikutukset on arvioitu kaavamaisilla laskutoimituksilla; esim. kun lakimuutoksella HE 167/2021 säädettiin mm. viidestä täydentävästä työnhakukeskustelusta, työllisyysvaikutukset arvioitiin +8 900 työllistä. Nyt kun harkintavaltaa ollaan lisäämässä ja lakisääteisten työnhakukeskustelujen määrää vähentämässä, työllisyysvaikutukset sitten myös laskisivat 4 600 hengellä (s. 69)! Tosiasiassa tällä lyhyellä aikavälillä, jona ns. POMA-malli on ollut käytössä, työllisyysvaikutuksia ei vielä pystytä arvioimaan luotettavasti.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan vaikutukset olisivat huomattavasti korkeammat, jos työvoimaviranomaisille annettaisiin lisää harkintavaltaa kohdentaa resursseja asiakkaiden todellista palvelutarvetta vastaavasti.

2. Onko teillä lausuttavaa liittyen työvoimaviranomaisvaikutuksiin?

Pohjoismaisesta työvoimapalvelumallista on tehty puolueeton arvio, joissa todetaan sen olevan kaavamainen ja aliresursoitu (VTV). Siihen aiemmin kohdennetulla määrärahalla ei kyetä noudattamaan laissa määritettyä palveluprosessin tasoa, puhumattakaan vuodelle 2025 tehtyä 100 milj. euron leikkausta, joka heikentää palvelujärjestelmää entisestään.

Täydentäviä työnhakukeskusteluja järjestettiin esityksen mukaan vuonna 2023 noin 453 000 kpl vaikka lain mukaan niitä olisi pitänyt järjestää 1 200 000 kpl. Eli tehtävään osoitetuilla henkilöresursseilla resursseilla ei ole kyetty noudattamaan lakia. Esityksessä arvioidaan, että ehdotettujen muutosten jälkeen täydentäviä työnhakukeskusteluja järjestettäisiin jatkossa 164 000–624 000 kpl ja että ehdotetut muutokset vähentäisivät työvoimaviranomaisten työmäärää. Toki ehdotus vähentää työvoimaviranomaisten työmäärää, sitä mitä ei ole kyetty em. resursseilla tekemään tähänkään saakka. Tosiasiallisesti ehdotuksen yläpäässä oleva täydentävien työnhakukeskustelujen määrä lisää työvoimaviranomaisten työmäärää nykyisestä. Täten esityksen vähennykset henkilötyövuosiin (49 htv) ja säästöihin (2,9 milj. euroa) eivät pidä paikkansa.

3. Onko teillä lausuttavaa muista vaikutusarvioista?

Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjan (SopS 65 ja 66/1991) 9 (2) artiklan mukaan paikallisviranomaisten taloudellisten voimavarojen tulee olla riittävät suhteessa niihin velvoitteisiin, jotka niille on annettu perustuslaissa ja muussa laissa. Perustuslakivaliokunta on myös vakiintuneessa lausuntokäytännössä korostanut, että tehtävistä säädettäessä on huolehdittava rahoitusperiaatteen mukaisesti kuntien tosiasiallisista edellytyksistä suoriutua velvoitteistaan. Nyt lausunnolla olevaan pohjoismaiseen työvoimapalvelumalliin luodulla toteutuksella ja rahoituksen määrällä on mahdotonta vastata asetettuihin tavoitteisiin.

HE-luonnoksessa s. 120 lähdetään siitä, että vuodesta 2026 alkaen kuntien valtionosuuksiin tehdään 3,3 milj. Euron vähennys, joka perustuu työnhakuprosessin haastattelutehtävien vähenemiseen sekä muistutuksista luopumiseen. Tätä ei tule tehdä, koska tehtävät eivät tosiasiassa vähene. Työnhakuprosessiin ehdotetut kevennykset eivät suoraan vaikuta työttömien määrään.

Sen sijaan vaikutusta työttömyyteen olisi sillä, että erilaisista muodollisista haastattelu- ja kirjaamistoimista säästyneet resurssit voitaisiin suunnata sellaisten asiakkaiden ohjaamiseen ja tukemiseen, jotka oikeasti hyötyisivät saamastaan palvelusta. Työnhakuprosessin keventämisen tavoitteena tulisi olla, että olemassa olevat resurssit voitaisiin suunnata tehokkaammin ja oikeaan tarpeeseen.

Jos resursseja leikataan jokaisen palveluprosessiin tehtävän lakimuutoksen myötä kaavamaisilla laskutoimituksilla, ei käytännössä jää jäljelle resursseja, joita voisi suunnata tarkoituksenmukaisemmin. Lakimuutosten ainoa tarkoitus ei voi olla se, että muutoksilla säästetään henkilöstömenoissa. Työvoimapalveluiden palveluprosessin keventämisen idea ja tavoite on ollut se, että rajallisia resursseja voitaisiin käyttää nykyistä tarkoituksenmukaisemmin ja asiakaslähtöisemmin.

Valtiontalouden tarkastusvirasto julkaisi 28.11.2023 ”Vaikeasti työllistyvien työvoimapalvelut – Pohjoismaisen työvoimapalvelumallin, TYP-toiminnan ja SIB-mallin toimivuus” tuloksellisuustarkastuksen, jossa todettiin, että henkilöstöresurssit eivät riitä mallin toimeenpanoon. Lisäksi selvityksessä todettiin, että ”Riittämättömien henkilöstöresurssien vuoksi uuden palvelumallin mukaisia työnhakijoiden haastatteluja ja keskusteluja järjestettiin ensimmäisen toimintavuoden aikana lähes puolet vähemmän kuin malli olisi edellyttänyt. Haastattelut ja keskustelut myös viivästyivät tavoiteaikataulusta, ja niihin oli käytettävissä niukasti aikaa. Lähipalvelun osuus alkuhaastatteluissa jäi ensimmäisenä vuonna 38 prosenttiin, vaikka mallin mukaisesti kaikki alkuhaastattelut tulisi pääsääntöisesti järjestää kasvokkain työ- ja elinkeinotoimistossa tai kunnan toimipisteessä.”

Lisäksi tulee ottaa huomioon, että työvoimapalvelut siirtyivät valtiolta kunnille jo valmiiksi arviolta 100 milj. € aliresursoituna. Siirtymävaiheessa kunnille siirtyi myös merkittävää palveluvelkaa, jota kunnat ovat purkaneet omin kustannuksin ja myös palkkaamalla ylimääräistä henkilökuntaa. VOS-rahoitusta ei pidä leikata senkään vuoksi, että kunnille on asetettu vahva taloudellinen kannustin (kannustava rahoitusmalli) työllisyyden edistämiseen ja resurssien leikkaaminen heikentää kuntien mahdollisuuksia onnistua uudessa tehtävässä.

Yritysvaikutukset

Yritysten kannalta on pelkona, että ne eivät jatkossa julkaise auki olevia työpaikkoja työmarkkinatorilla tai muilla avoimilla kanavilla siinä pelossa, että saavat käsiteltäväkseen liian paljon hakemuksia, joiden tarkoitus ei ole aito työllistyminen, vaan joita tehdään vain velvoitteiden täyttämiseksi.

Muuta lausuttavaa?

Työnhakijan palveluprosessiin liittyvää ylimääräinen sääntely tulee poistaa kokonaan, jotta palveluprosessi muuttuu asiakaslähtöisemmäksi. Työvoimaviranomaisen harkinnassa tulee olla missä määrin eri asiakkaat tarvitsevat haastatteluja ja kohtaamisia. Työvoimaviranomaisille tulee jättää todellista vaikutusvaltaa ja harkintaa, jotta resursseja pystytään kohdentamaan nykyistä paremmin asiakkaiden todellisten palvelutarpeiden mukaisesti.

Tiukka ja kaavamainen sääntely ei tue kuntien mahdollisuutta hoitaa työllisyyspalveluita uudella ja aiempaa innovatiivisemmalla tavalla. Kuntien uusi ns. kannustava rahoitusmalli ohjaa tehokkaasti kunnat panostamaan aidosti uudenlaisiin, entistä vaikuttavampiin toimintatapoihin, jotta kaikki työttömät työllistyvät mahdollisimman nopeasti.

Kuntaliitto esittää, että työnhakijan palveluprosessin tulisi olla sellainen, että työvoimaviranomaisella on alkuhaastattelun jälkeen mahdollisuus katsoa aina työnhakijan yksilöllistä tilannetta ja sopia sekä tapaamistahti että työnhakutavoite työnhakijan kanssa yhdessä asiakkaan omien tarpeiden mukaan. Työllisyystavoitteen saavuttaa jopa paremmin ja vaikuttavammin vähemmällä kaavamaisuudella ja aidolla asiakaslähtöisyydellä.

Krakau Tarja
Suomen Kuntaliitto ry